

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-214/14

Priština

5. oktobar 2016. godine

U postupku:

L.V.Z.

Kolonija, Đurđevo
35000 Jagodina
Srbija

Žalilac

protiv

**Opština I.
koju zastupa J.B.**

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbu na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/233/2014 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA25479) od dana 13. marta 2014. godine, nakon zasedanja održanog dana 5. oktobra 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba L.V.Z. uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/233/2014 od dana 13. marta 2014. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/233/2014 od dana 13. marta 2014. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA 25479.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 27. aprila 2007. godine, L.V.Z. je podnela imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), u svojstvu nosioca imovinskog prava, kojim je potraživala ponovni posed imovine-poslovne prostorije. Ona je navela da joj je odlukom Izvršnog veća Skupštine Opštine I. br. 01-463-379, od dana 15. aprila 1991. godine, dodeljen deo parcele br. 1779/2, u površini od 20 m², na privremeno korišćenje. Ova odluka je pozitivno verifikovana na osnovu Izveštaja o verifikaciji.
2. Imovinski zahtev je upisan u KAI pod brojem KPA25479.
3. Podnosilac zahteva navodi da je posed nad poslovnom prostorijom izgubljen usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/99. godine, gde je kao datum gubitka indicirala 24. jun 1999. godine.
4. Kako bi podržala svoj imovinski zahteva, podnosilac zahteva je dostavila Ugovor zaključen dana 15. novembra 1991. godine, između skupštine Opštine I. i podnosioca zahteva na privremeno korišćenje katastarske parcele, koja je predmet imovinskog zahteva. Na osnovu paragrafa 1 ovog Ugovora, podnosilac zahteva je imala pravo da privremeno koristi deo ove katastarske parcele u površini od 20 m² kao i obavezu, na zahtev nadležnog organa, da skloni prostoriju u svom trošku.
5. Na osnovu posedovnog lista br. 828 izdat dana 08. jula 2008. godine, od strane Odeljenja za katastar, geodeziju i nepokretnu imovinu Opštine I. , parcela br. 1776/2 je upisana kao imovina u društvenoj svojini na ime Opštine I. . Ovaj dokument je pozitivno verifikovan.
6. Dana 31. maja 2011. godine, službenici KAI je posedila mesto na kome se nalazi poslovna prostorija-kiosk i našli da Skupština Opština I. koristi prostoriju. Zastupnik Opštine I. , J.B. , je tvrdio zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu, gde je izjavio da je

imovina bila društvena svojina. Tokom obaveštenja je zaključeno da je imovina u zahtevu bila montažnog karaktera.

7. Odlukom od dana 13. marta 2014. godine, KPPC/D/C/233/2014, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK), je odbacila imovinski zahtev usled nedostatka nadležnosti. U obrazloženju odluke, KIZK je zaključila da je nosilac imovinskog prava koji je tražio poslovnu prostoriju jedino stekao pravo privremenog korišćenja te je prema tome mogao da podigne montažni objekat, koje je kvalifikovan kao pokretna imovina.
8. Prema tome, imovina u zahtevu se treba smatrati kao pokretna imovina u smislu člana 9. Zakona o svojini i ostalim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154). Dok u smislu člana 3.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, KIZK nije nadležna da odluči u vezi sa pokretnom imovinom.
9. Dana 20. maja 2014. godine, žalilja je primila odluku KIZK te je ista uložila žalbu Žalbenom veću vrhovnog suda dana 12. juna 2014. godine.

Navodi žalilje:

10. Žalilja izjavljuje da ožalbena odluka nije jasno sastavljena te i da se ne sastoji od objašnjenja na pravnim i činjeničnim osnovima. Prema tome, odluka KIZK je zasnovana na nepotpunom i netačnom utvrđivanju činjeničnog stanja i pogrešnu procenu istih. Takođe, ožalbena odluka je doneta na osnovu pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava. Žalilja navodi da je poslovna prostorija izgrađena čvrstim materijalom na osnovu projekta određenog organa. Žalilja zahteva od Vrhovnog suda da pregleda odluku i da žalilji prihvati pravo poseda i korišćenja imovine.

Pravno obrazloženje:

11. Žalba je uložena u roku od 30 dana predviđenom Zakonom (član 12.1. UNMIK Uredbe br. 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).
12. Nakon pregleda spisa predmeta i navoda žalilje, u smislu odredbi člana 194. ZPP, Vrhovni sud nalazi da je Žalba neosnovana.

13. KIZK je tačno procenila dokaze kada je odlučila da imovinski zahtev spada van okvira svoje nadležnosti. KIZK je obavila tačno, detaljno, jasno i zakonsko objašnjenje u odnosu na odlučujuće činjenice za pravičnu odluku.
14. U smislu člana 3.1 Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva dokaže svojinsko pravo ili privatno pravo korišćenja imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu i da ona ili on trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo usled okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine. Iz ove zakonske odredbe proizlazi da je nadležnost Komisije za imovinske zahteve Kosova i Vrhovnog suda isključivo ograničena da reši, i odluči o imovinskim zahtevima koji uključuju imovinsko pravo u vezi privatne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.
15. Nesporno je to da je Odlukom Izvršnog odbora Skupštine opštine Iskok br. 01-463-379, od dana 15. aprila 1991. godine, deo parcele br. 1779/2 u površini od 20m² dodeljen žaliocu na privremeno korišćenje za izgradnju kioska montažnog karaktera.
16. Prema tome, na osnovu ovakvog ustanovljenog činjeničnog stanja Vrhovni sud je ocenio da je odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova tačna i zakonita kada je istom odlučeno da se odbaci imovinski zahtev žalioaca kao neprihvatljiv usled nedostatka nadležnosti, jer u smislu ove Presude imovina u zahtevu je kiosk montažnog karaktera, koji se tretira kao pokretna imovina.
17. Stoga, Vrhovni sud smatra da se imovina u zahtevu, u smislu člana 9. stav 1. Zakona o svojini i ostalim stvarnim pravima, tretira kao pokretan objekat. Na osnovu ove odredbe privremeni objekti podignuti na građevinskom zemljištu koje je dato na privremeno korišćenje, kao u konkretnom slučaju, ne smatraju se nepokretnom imovinom. Štoviše, u smislu člana 14. stav 1. i člana 26. stav 2. Zakona o građevinskom zemljištu, Službeni glasnik SAPK br. 14/80, kada nadležni organ daje pravo korišćenja za postavljanje privremenog montažnog objekta, onda taj nadležni organ ima pravo da pomeri taj postavljeni objekat, u svrhe urbanističkog planiranja u ličan trošak korisnika. Dalje, privremeni objekat ne može biti predmet imovinskog prava niti se može upisati u imovinskim knjigama u Katastarskoj kancelariji.
18. Vrhovni sud je pregledao navode žalioaca da odluka KIZK nije jasno formulisana i da se ne sastoji od objašnjenja povodom pravnog i činjeničnog osnova, jer je poslovna prostorija izgrađena od solidnog materijala. Vrhovni sud zaključuje da ovi navodi ne

reflektuju činjenicama, jer je odluka KIZK jasno formulisana te se ista sastoji od jasnog, potpunog i razumljivog objašnjenja svog pravnog i činjeničnog osnova. Vrhovni sud je procenio ostale navode žalioaca i našao da isti nemaju nikakav efekat i ne mogu dovesti do drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari. Štoviše, žalilac nije predstavio zakonski valjane dokaze kojima bi podržao svoje navode..

19. Prema tome, u smislu gore navedenog, ožalbena odluka se ne sastoji od bilo koje bitne greške ili pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava. Takođe, ova odluka nije zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja kao što navodi žalilac.
20. Ova presuda ne prejudicira pravo žalioaca da potražuje svoja prava pred nadležnim sudovima.
21. Prema tome, u smislu gore navedenog i na osnovu člana 13.3. UNMIK Uredbe UNMIK 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

22. Shodno članu 13.6. Zakona UNMIK 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, piasar EULEX-a